

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์ ศาลรัฐธรรมนูญ

คำวินิจฉัยที่ ๑๑/๒๕๕๑

วันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๕๑

เรื่อง ศาลจังหวัดนนทบุรี ขอให้ส่งความเห็นกรณีคู่ความโต้แย้งว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่ศาลใช้บังคับแก่คดีขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญมาเพื่อศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัย

ปลัดกระทรวงยุติธรรม ได้มีคำร้องลงวันที่ ๓๐ กรกฎาคม ๒๕๕๑ ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยกรณีศาลจังหวัดนนทบุรีขอให้กระทรวงยุติธรรมจัดส่งสำนวนคดีแพ่งหมายเลขแดงที่ ๑๐๔๔/๒๕๒๖ ระหว่าง นายยัง บรมทองชุ่ม กับพวก รวม ๒ คน โจทก์ นางมัยเอ็ง แซ่ตัน กับพวก รวม ๘ คน จำเลย เรื่อง พระราชบัญญัติการเช่าที่ดินเพื่อเกษตรกรรม พ.ศ. ๒๕๒๔ ซึ่งนางศิริพร พรสุทธิชัยพงษ์ จำเลยที่ ๖ ได้ยื่นคำร้องโต้แย้งบทบัญญัติที่ศาลใช้บังคับคดีตามคำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๔๔๓๒/๒๕๓๖ ว่าขัดแย้งต่อรัฐธรรมนูญ และขอให้ส่งความเห็นโต้แย้งของจำเลยที่ ๖ เพื่อศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัย

ข้อเท็จจริงตามคำร้องของ นางศิริพร พรสุทธิชัยพงษ์ ปรากฏว่า นายยัง บรมทองชุ่ม กับพวก รวม ๒ คน เป็นโจทก์ฟ้อง นางมัยเอ็ง แซ่ตัน กับพวก รวม ๘ คน เป็นจำเลยต่อศาลจังหวัดนนทบุรี ขอให้จำเลยโอนขายกรรมสิทธิ์ที่ดิน (นา) ให้แก่โจทก์ทั้งสอง คนละ ๒๕ ไร่ ตามพื้นที่ที่โจทก์เช่าทำนาอยู่เดิม ในราคาไร่ละ ๑๐,๐๐๐ บาท ตามราคาที่ยื่นซื้อไปจากเจ้าของกรรมสิทธิ์ ศาลจังหวัดนนทบุรี เห็นว่าฟ้องของโจทก์เป็นฟ้องที่เคลือบคลุม พิพากษายกฟ้อง โจทก์อุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์พิพากษายืน โจทก์ฎีกา ศาลฎีกาเห็นว่าฟ้องโจทก์ไม่เคลือบคลุม จึงมีคำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๒๔๕/๒๕๓๑ พิพากษา

ยกคำพิพากษาศาลชั้นต้นและศาลอุทธรณ์ ให้ศาลชั้นต้นมีคำพิพากษาใหม่ ต่อมาศาลจังหวัดนนทบุรีได้พิจารณาพิพากษาใหม่ ให้จำเลยทั้ง ๘ คน โอนขายที่ดินให้แก่โจทก์ทั้งสองคนละ ๒๕ ไร่ ในราคาไร่ละ ๑๐,๐๐๐ บาท ตามราคาซื้อขายที่ซื้อมา ถ้าจำเลยทั้ง ๘ ไม่นอนให้ ให้ถือเอาคำพิพากษาเป็นการแสดงเจตนาของจำเลย จำเลยอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์พิพากษายืน จำเลยฎีกา ศาลฎีกามีคำพิพากษาฎีกา ที่ ๔๔๓๒/๒๕๓๖ พิพากษายืน นางศิริพร พรสุทธิชัยพงษ์ ผู้ร้อง ซึ่งเป็นจำเลยที่ ๖ จึงได้ยื่นคำร้องโต้แย้งว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่ศาลใช้บังคับแก่คดีขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ สรุปลงเป็นประเด็นปัญหาที่ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยได้ว่า

ประเด็นปัญหาแรก ได้แย้งว่าคำพิพากษาฎีกา ที่ ๒๔๕/๒๕๓๑ และคำพิพากษาฎีกา ที่ ๔๔๓๒/๒๕๓๖ ผู้พิพากษาลงลายมือชื่อไว้ไม่ครบองค์คณะ แม้ประธานศาลฎีกาจะบันทึกรับรองว่าผู้พิพากษาที่ไม่ได้ลงนามในคำพิพากษาฎีกา จะได้ร่วมประชุมปรึกษาเป็นองค์คณะโดยเหตุที่ไม่ได้ลงนามว่าไปดำรงตำแหน่งอื่นบ้าง เกษียณอายุราชการบ้าง ก่อนที่จะลงนามในคำพิพากษาฎีกา แต่ประธานศาลฎีกาไม่ได้จัดแจ้งระบุข้อความให้ชัดแจ้งว่า “และมีความเห็นพ้องด้วยคำพิพากษานั้น” คำพิพากษาฎีกาทั้งสองฉบับ จึงไม่ถูกต้องตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๑๔๑ วรรคสอง ขัดต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๒๓๓ และต้องด้วยมาตรา ๖ และมาตรา ๒๖๔

ประเด็นปัญหาที่สอง ได้แย้งว่าศาลจังหวัดนนทบุรีนำพระราชบัญญัติควบคุมการเช่านา พ.ศ. ๒๕๑๓ ซึ่งถูกยกเลิกแล้วโดยพระราชบัญญัติการเช่าที่ดินเพื่อเกษตรกรรม พ.ศ. ๒๕๒๔ ก่อนวันที่โจทก์ฟ้องมาใช้บังคับกับคดีที่ผู้ร้องเป็นจำเลย นั้น เป็นกรณีที่ศาลไม่ปฏิบัติตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๒๓๓ และต้องด้วยมาตรา ๖ และมาตรา ๒๖๔

กรณีโต้แย้งในสองประเด็นปัญหข้างต้น จึงขอให้ศาลจังหวัดนนทบุรีส่งให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัย

ข้อเท็จจริงที่ศาลรัฐธรรมนูญได้รับเพียงพอที่จะพิจารณาวินิจฉัยคดีนี้ได้แล้ว ไม่จำเป็นต้องหาพยานหลักฐานอื่นได้อีก และได้พิจารณาข้อเท็จจริงดังกล่าวแล้วมีความเห็นดังนี้

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๒๖๔ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “ในการที่ศาลจะใช้บทบัญญัติแห่งกฎหมายบังคับแก่คดีใด ถ้าศาลเห็นเองหรือคู่ความโต้แย้งว่า บทบัญญัติแห่งกฎหมายนั้น ต้องด้วยบทบัญญัติมาตรา ๖ และยังไม่มีความวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญในส่วนที่เกี่ยวกับบทบัญญัตินั้น ให้ศาลรอการพิจารณาพิพากษาคดีไว้ชั่วคราว และส่งความเห็นเช่นนั้นตามทางการเพื่อศาลรัฐธรรมนูญจะได้พิจารณาวินิจฉัย” ซึ่งตามคำร้องของผู้ร้องที่โต้แย้งในประเด็นปัญหาแรก เป็นการโต้แย้งการดำเนินการของศาลฎีกา ว่าปฏิบัติไม่ถูกต้องตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๑๔๑ วรรคสอง

ที่บัญญัติว่า “คำพิพากษาหรือคำสั่งนั้นต้องลงลายมือชื่อผู้พิพากษาที่พิพากษาหรือทำคำสั่ง หรือถ้าผู้พิพากษาคงใดลงลายมือชื่อไม่ได้ก็ให้ผู้พิพากษาอื่นที่พิพากษาหรือทำคำสั่งคดีนั้น หรืออธิบดีผู้พิพากษาแล้วแต่กรณี จดแจ้งเหตุที่ผู้พิพากษาคงนั้นมิได้ลงลายมือชื่อและมีความเห็นฟ้องด้วยคำพิพากษาหรือคำสั่งนั้น แล้วกักไว้ในสำนวนความ” มิได้โต้แย้งว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่ศาลใช้บังคับแก่คดีคือประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๑๕๑ วรรคสอง ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย กรณีจึงไม่เป็นการโต้แย้งว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่ศาลจะใช้บังคับแก่คดีต้องด้วยมาตรา ๖ ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๒๖๔ วรรคหนึ่ง

สำหรับคำร้องของผู้ร้องที่โต้แย้งในประเด็นปัญหาที่สอง ที่ว่าศาลนำกฎหมายที่ยกเลิกไปแล้ว ในขณะที่โจทก์ฟ้องมาใช้บังคับแก่คดีที่ผู้ร้องเป็นจำเลย เป็นการโต้แย้งว่าศาลใช้กฎหมายฉบับที่ไม่ถูกต้อง มิได้โต้แย้งว่า กฎหมายนั้นขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย กรณีจึงไม่เป็นการโต้แย้งบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่ศาลจะใช้บังคับแก่คดีต้องด้วยมาตรา ๖ ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๒๖๔ วรรคหนึ่ง เช่นเดียวกับประเด็นปัญหาแรก

โดยเหตุผลดังกล่าวได้พิจารณาข้างต้น ศาลรัฐธรรมนูญจึงวินิจฉัยให้ยกคำร้องของผู้ร้อง

นายเชาวน์ สายเชื้อ

ประธานศาลรัฐธรรมนูญ

นายโกเมน ภัทรภิรมย์

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

นายจุมพล ณ สงขลา

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

พลโท จุล อติเรก

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

นายชัยอนันต์ สมุทวณิช

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

นายประเสริฐ นาสกุล

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

นายปรีชา เถลิมวณิชช์

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

LIRT

นายมงคล สระแก้ว

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

นายสุจินดา ยงสุนทร

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

นายสุวิทย์ ชีรพงษ์

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

นายอนันต์ เกตุวงศ์

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

นายอิสสระ นิตินันท์ประกาศ

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

นายอุระ หวังอ้อมกลาง

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

ที่ ๑๑/๒

เรื่อง ศา
แ

1

พิจารณาวิ
ระหว่าง น
เรื่องที่ดิน
ผู้พิพากษา
ทำให้จำเล

เ

ให้แก่จำเล

โจทก์อ้างว

(พร) ขา

เพราะโจทก์

ควบคุมกา

เพื่อให้ผู้เช่า

โดยมิได้บ

๒๕ ไร่ ใน

ตัวแทนไป

อ้างว่าซื้อ

หลายเท่าตัว

เดียวกันว่า

ให้ศาลชั้นด

